

EDINOST

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 8 dopoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Val dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Neprankirana pisma se ne sprejemajo in rokopi si ne vračajo.

Urednik in odgovorni urednik: Štefan Godina. Lastnik: Konrad Godina. Tisk: Tiskarna „Edinosti“, vpisane zadruga z omejenim poročtvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-07.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24—
za pol leta 12—
za tri mesece 6—
Za nedeljske izdaje na celo leto 520
za pol leta 260

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglašni se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglašni trgovci in obrtniki mm po 10 vln. Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglašni denarniki za vodov mm po 20 vln.

Oglašni v tekstu lista do pet vrst K 5— vsaka narajana vrsta 2— Mali oglašni po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglašni sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnoštevilni račun št. 841.652.

Zasledovanje ruskih glavnih moči na fronti Krosno - izliv Bzure.

Ob pruskih mejah položaj neizpremenjen. Piotrkov in Przedborc zavzeli naši polki. Na južnem Poljskem prodiranje brez velikih bojov. V Galiciji boji z ruskimi zadnjimi četami. Uspešni izpadi iz Przemysla. Položaj v Karpatih neizpremenjen.

Veliki boj pri Nieuportu še ni končan. - Odbiti francoski napadi ob Sommi. - Nemški uspeh v Argonih.

O nemškem napadu na angleško obal. - Proglasitev angleškega protektorata v Egiptu.

S severnega bojišča.

DUNAJ 18. (Kor.) Uradno se razglša: 18. decembra, opoldne.

Poražene ruske glavne moči se zasledujejo na vsej 400 km široki bojni fronti od Krosnega pa do izliva Bzure.

Včeraj je bil sovražnik vržen tudi iz njegovih pozicij v Zakarpatju med Krosnim in Zakliczynom.

Ob doljnem Dunajcem se vrši boj med zavezniškimi in sovražnimi zadnjimi četami.

Na južnem Poljskem se je dosedaj vršilo prodiranje brez večjih bojov.

Piotrkow je predvčeršnjim zavzel c. in kr. pešpolk Viljem I., nemški cesar in pruski kralj št. 34. Przedborc pa včeraj oddelki velikosibirjskega pešpolka št. 31.

Junaška posadka przemyslska uspešno nadaljuje svoje boje v oddaljenem trdnjanskem področju.

Položaj v Karpatih se še ni izpremenil bistveno.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Hofer, gm.

»Vossische Zeitung« pod naslovom »Hindenburgova zmaga« o pomenu ruskega umikanja na Poljskem.

BERLIN 18. (Kor.) »Vossische Zeitung« piše pod naslovom »Hindenburgova zmaga« sledeče: Od Rusov napovedana ofenziva v Sleziji in Poznanjski se je popolnoma izjalovila. Ta izrek odtehta toliko več, v kolikor nemško armadno vodstvo ni podvrženo pretravanju.

Ruska armada je prisiljena, da se umika na vsem Poljskem. Zmaga je to na vsej črti in ne samo taktična zmaga brez razsežnega strateškega pomena, temveč zmaga nad sovražnikom, ki vpliva na končni cilj vojne.

List »Post« piše: Zdrobljenje ruskega napada je na mah osvobodilo vsakega strahu naše težko izkušene obmejne pokrajine. Sedanja odločitev na vzhodu bo pa tudi slabo vplivala na vojne dogodke na zapadu. Sedaj, ko je zlomljen ruski upor, bo veliko nemških čet zopet prostih za boj na zapadu.

List »Vorwärts« pripominja: Ponestročena ofenziva, katero so zapričeli Rusi s tako silovitimi vojnimi četami, pomeni razveseljiv napredek.

Z nemško-francoskega bojišča.

BERLIN 18. (Kor.) Wolffov urad poroča:

Veliki glavni stan, 18. decembra 1914, dopoldne.

Boj pri Nieuportu poteka ugodno, pa še ni končan.

Napadi Francozov med La Bassee in Arras kakor tudi na obeh straneh Somme so se ponesrečili ob težkih izgubah nasprotnikov. Samo ob Sommi so izgubili Francozi 1200 ujetnikov in najmanj 1800 mrtvih. Naše izgube ne štejejo tamkaj niti 200 moč.

V Argonskem lesu so nam naši dobro izvedeni napadi vrtili 750 ujetnikov in nekaj volnega materijala.

Z ostalih delov zapadne fronte se ne dajo poročati nikakršni posebni dogodki. Na vzhodnopruski in zapadnopruski meji je položaj neizpremenjen.

Na Poljskem sledimo dalje umikajočemu se sovražniku.

Najvišje armadno vodstvo.

Nemški napad na angleško obal.

LONDON 18. (Reuterjev urad). Uradno se poroča, da je bilo po obstreljevanju Hartlepoola 82 oseb ubitih in 250 ranjenih.

Na angleških ladjah, mali križarki »Patrol« in rušilcu torpedovk »Doon«, ki ste se nahajali v višini Hartlepoola, je bilo ubitih pet mornarjev, dvanajst pa ranjenih.

KODANJ 17. (K.) »Berlingske Tidende« javlja, da ni pri obstreljevanju Scarborougha in Hartlepoola v nekaterih ulicah ni ena hiša ostala nepoškodovana.

BERLIN 18. (Kor.) K izjavi angleške admiraltete, češ, da je demonstracije proti neutrimen mestom in trgovskim pristaniščem lahko izvajati, pripominja »Norddeutsche Allg. Zeitung«:

Ta izjava gre mimo resnice s tako sigurnostjo, ki je celo pri angleških vojnih poročilih nenavadna. Iz angleških poročil od drugih strani je razvidno z vso jasnostjo, da so obrežne baterije odgovarjale

na streljanje, a neutrimena mesta ne razpolagajo z obrežnimi baterijami. Razun tega je splošno znano, da sti obstreljevanji mestni oporni točki mornarice.

Resnicoljubje uradnega angleškega poročevanja je označeno tudi po stavku, ki govori o nemških izgubah. Angleška admiralteta nima niti najmanjše podlage za take trditve.

AMSTERDAM 17. (Kor.) Po vesteh v londonskih jutranjih listih, došli tukajšnjim časopisom, je bil v Harlepool poškodovan posebno vzhodni del. Velika vrst hiš blizu obrežne baterije je razrušenih. Pri tem so ruševine zasule mnogo prebivalcev.

Prva granata v Harlepoolu je padla na neko shranilo za gas, ki se je unelo in se razletelo. Potem je bilo zadeto neko manjše shranilo in je bila razdejana vsa plinarna. Od delavcev ni bil nikdo zadet.

V Scarboroughu so bili zadeti: Grand Hotel, dva druga hotela, cerkev. Šola in neko dekleško zavetišče. Izven mesta so bili obstreljevani svetilniki v pristanišču in večina hiš na strani pristanišča poškodovana.

LONDON 18. (Kor.) »Daily Mail« piše o obstreljevanju Hartlepoola:

Prvi povod Nemcev je bil, da pokažejo svoje sovraštvo do Angležev, drugi, da se maščujejo radi uničenja brodovja admirala grofa Speca, tretji, da pokažejo nevtralnimi državam, da se nemške ladje lahko pokažejo v severnem morju, četrti ničevno upanje, da bi povzročili paniko, da bi čete, ki bi bile sicer poslone na kontinent, ostale na Angleškem, peti in najednejši pa ta, da bi prisilili admiralteto, da bi držala večjo vojno silo kot dosedaj na gotovih mestih severnega morja skupaj, kjer bi bile potem te ladje izpostavljene večnem ogroževanju po minah in podmorskih čolnih.

Niti admiralteta, niti publika jim ne poje v tem pogledu na limanice. Ni bilo panike, niti je ne bo. Obratno vlada čuti miru in zadovoljen nad tem, da je ta dogodek razjasnil slednjič vsestransko, da se narod nahaja v vojni in da je zato obče pripravljen.

KODANJ 18. (Kor.) »Politiken« piše v uvodnem članku: Angleška admiralteta trdi, da je brodovna demonstracija pred nezavarovanimi mesti brez militarnega pomena. To nikakor ni res, kajti mnenje, da Anglija obvladuje Severno morje, je pri vseh narodih, ki se bavijo s trgovino, zelo porušeno, ko je po obstreljevanju angleške obali brezdomno dokazano vsem narodom, ki se bavijo s pomorsko plobo, da Angleška niti svoje lastne obale ne more obraniti napadov hitrih križark. Obstreljevanje bo brezdomno imelo za posledico nujno zahtevo po boljši zaščiti obali.

Parniki, ki zadevujejo na mine.

LONDON 17. (Kor.) Parnik »City« je pripeljal v Tine dve rešeni osebi s parnika »Elterwatter«, ki ga je včeraj ponoči mina razpršila v zrak. Moštvo »City« je izjavilo, da je pozneje videlo še dva parnika, ki sta zletela v zrak.

Proglasitev angleškega protektorata nad Egiptom.

LONDON 18. (Kor.) Reuterjev urad poroča: V Egiptu je bil proglašen angleški protektorat.

Egiptovski kediye na Dunaju.

DUNAJ 18. (Kor.) Egiptovski podkralj, Abbas Hilmi paša je danes prisel semkaj v najstrožjem inkognitu.

Car Nikolaj v Vladikavkazu.

VLADIKAVKAZ 18. (Kor.) Car Nikolaj je dospel semkaj.

Vojna v kolonijah.

Poraz Burov.

LONDON 18. (Reuterjev urad poroča iz Pretorije: Uradno se objavlja: 16. t. m. se je vršil boj z Buri pod Fourlejem med Rustenburgom in Pietersburgom. Boj je trajal do noči, nakar so vladne čete z naskokom zavzele pozicijo Burov. Buri so se udali po boju na bajonete. 45 Burov, med njimi Fourie, je bilo ujetih.

Boha o vstaji in vstajih.

PRETORIJA 18. (Reuterjevo poročilo.) V nekem govoru je poudaril Boha, da v svoji zadnji izjavi ni hotel reči, da bi hotel on ali vlada kako posegati v potek kazenskega postopanja proti vstašem. Boha je izražal svoje zadovoljstvo na siljani podpori vlade. Rekel je, da je pričako-

vati pač res hudega boja v nemški jugozapadni Afriki, da pa se ni treba bati končnega izida.

Francosko-angleško brodovje, ki blokira Dardanele.

BAZEL 17. (Kor.) Glasom neke vesti iz Aten, obstoji francosko in angleško brodovje, ki blokira Dardanele, iz šestih dreadnoughtov, štirih angleških in dveh francoskih, nadalje iz štirih angleških in treh francoskih križark, dveh francoskih polagalec min, osmih angleških rušilcev, štirih francoskih torpedovk, podvodnih čolnov in številnih transportnih ladij. Višje poveljstvo ima eden francoskih admiralov.

50.000 Gurkasov prispejo v Marseille.

BAZEL 17. (Kor.) — Kakor poročajo »Baseler Nachrichten«, je prispejo v Marseille 50.000 Gurkasov, ki odidejo na bojno fronto.

General Velište padel pri Lodzu.

PETROGRAD 17. (Kor.) Kakor poroča »Novoje Vremja«, je padel pri Lodzu general Velište, ki se je odlikoval pri Port Arturju.

Preganjanje Grkov v Turčiji.

ATENE 17. (Agence d'Athènes.) Grški poslanik v Carigradu, Parmas je dobil od grške vlade nalog, naj energično protestira pri turški vladi zaradi ponovnega preganjanja Grkov v Aivali.

Grški mornariški podčastnik obsojen radi volunstva od turškega sodišča na smrt.

ATENE 17. (Kor.) »Agence d'Athènes« poroča: Neki grški mornariški podčastnik, ki je bil pridružen mornariškemu atašeju grškega poslanstva v Carigradu, je bil od turških stražarjev aretiran vsled obdolžitve volunstva in od sodišča obsojen na smrt pod pretezo, da je volunil glede odhoda parnikov. Orško poslanstvo je ugovarjalo in zahtevalo, da naj se izroči obsojenca poslanstvu.

Brata Buxton v Solunu.

SOLUN 18. (Kor.) Brata Buxton sta se povrnila iz Niša. Zelo tiha sta. Gotovo nista mogla doseči vspeha svojih prizadevanj glede zblizanja Srbske in Bolgarske.

Prihod srbskih ranjencev v Bitoli.

SOLUN 18. (Kor.) V Bitoli se je pripeljalo nadaljnjih 800 srbskih ranjencev.

Operacije japonske sile.

FRANKFURT 18. (Kor.) »Frankfurter Zeitung« javlja iz Tokija: Tekom zasedanja parlamenta so poslanci opozicije na podlagi avstralskih podatkov ugotovili, da je avstralska zvezna vlada zahtevala, naj se operacije japonske flote omejujejo na prostor severno od ekvatorja.

Italija ne mobilizira.

RIM 18. (Kor.) »Agenzia Stefania« poroča: Po listu »Avanti« objavljena in po drugih listih posneta vest o delni mobilizaciji aktivne armade, ki naj bi se pripravljala za prihodnji januar, ni resnična.

Italijanski senat.

RIM 18. (Kor.) Senat se je po evvivaklikih na kralja odgodil na nedoločen čas.

Protest francoskih parlamentarcev in časnikaer proti sodenji samovoljni in nezakoniti politični in upravljalni cenzuri.

PARIZ 18. (Kor.) Nekaj parlamentarcev in časnikarjev se je zbralo pod predsedstvom Clemenceaua k posvetovanju. Izvolili so odposlanstvo, ki naj poda ministrskemu predsedniku Vivianiju pritožbo proti samovoljnemu in nezakonitemu postopanju sedanje politične in upravne cenzure.

»Norddeutsche Allgemeine Zeitung« o namenu francoske rumene knjige.

BERLIN 18. (Kor.) »Norddeutsche Allgemeine Zeitung« piše: Francoska rumena knjiga, ki je dospela semkaj šele sedaj, zadržuje 159 deloma večjih dokumentov, ki so bili očitno zbrani in prikriti v ta namen, da se Rusijo, ki je zakrivila vojno, opere in navali krivdo na Nemčijo.

Pridržati si je treba to, da se na podrobnosti povrnmno šele, ko zelo zadevo pregledamo do dobrega. A že sedaj se lahko trdi, da je navidezno uradno nemško tajno poročilo, katero je prejel francoski vojni minister v marcu 1913, glede ojačenja nemške armade in katero je na-

Tedaj pa je izbruhnila vojna. Malterre, ki je naenkrat postal zopet Ivan Malter, je dobil ukaz, naj se predstavi pri svojem konjiškem polku v Alzaciji. Svojega junaka je vzel s seboj. Pri inspekciji je general zelo občudoval krasno žival, se ustavil in vprašal lastnika: »Podčastnik Malter, ali je ta konj vaš last?« — »Da, ekselencija!« — »Ali je to oni vaš slovit Junak?« — je nadaljeval general smehljaje. — »Da, ekselencija!« — »Prekrasna žival! ... Čujte Malter,« — je dejal general nekoliko negotovo; — »nekoliko težko bo za vas, kar vam poročam sedaj.« In ko je Malter pogledal vanj nemo in sluteč, kaj pride, je dejal general, nežno tapljaječ Junaka: »Na moje vero, moj konj ni slab, toda ne zaupam mu. Vedno imam občutek, da me v odločilnem trenutku pusti na cedilu ... Ali bi mi hoteli prodati svojega konja, Malter?« — Malter je pobelnil in rekel potihoma: »Ekselencija ... nikdar ne bi prodal tega konja. Za nič na svetu. Toda vam, ekselencija,« — je na razpolago. Za čas vojne. Prosim, vzemite ga.« General je podal roko Malterju: »Hvala vam, podčastnik. Pomnite, da je to za domovino!«

Malter je bil s svojim polkom na vzhodnem bojišču. Osem dni je bil že v ognju. »Naprej!« so ukazovali voditelji in vojaki so ponavljali to povelje z radostnim smehom in vzklikanjem. Vrste so padale; namesto njih so vraščale druge iz tal, in polki so zopet drli pogumno naprej, v zmago ali smrt.

Danes je imel Malterjev polk posebno slaven dan. Posrečilo se mu je sovražnika pregnati iz Stolupjan. Pred polkom je jahal vedno general na Malterjevem Junaku. Ravno Malterjev oddelek je imel največje izgube, ker se je bojeval na čelu. Častniki so padli drug za drugim — končno je poveljeval podčastnik Malter. Pograbil je zastavo: »Naprej tovariši!« Konj je padel pod njim. Drl je dalje peš. Naenkrat pa je začutil rano v bok. Kakor bi ga bil kdo obrazil z britvijo. Trenutek se je opotekel, a se je zopet opogumil, napravil še par korakov, potem se pa zgrudil na tla. Vojaki so drli brez njega naprej. Hotel je zopet vstati; s stokom se je zopet zgrudil. V glavi mu je šumelo kakor sto mlinskih koles. Za trenutek se mu je pokazala pred očmi glava zvestega Junaka, ki pa je izginila zopet po bliskovito. Objeti jo je hotel, a roke so grabile le po praznem zraku. Ognjeni krogi so se mu vrteli pred očmi. Nastala je potem mrtva tišina; v njegovi glavi je bila globoka noč, nič več ni mislil. Ko se je prebudil, je stal mesec visoko na nebu in obseval ogromno bojišče. Na desni in na levi, povsod mrtva človeška trupla in konjske mrhovine. Mesečina svetloba je grozno obsevala vse stvari. Z zemlje se je začel dvigati navidezno belkasti sopar, ki je zastiral vse kakor bela tenčica. Malter se je z velikim naporom oprl na roke in se ozrl okoli sebe. Videti na bilo nič živega. Napel je zadnje moči, naslonil roko k ustom in zaklical:

»Tovariši, pomagajte!« Poslušal je trenutek. Tedaj se je oglašil jasno in razločno, skoro svečano v temni noči konjski rezget.

Ta glas bi bil poznal med vsemi glasovi na svetu. Rezgetanje je prihajalo bliže in bliže. Končno je bilo že popolnoma blizu, poleg njegovih ušes. Obrnil se je; začul je skoraj človeški, radostno vnikajoč glas poleg svoje glave in prihodnji trenutek je že gledal oči svojega zvestega »Junaka«. V polutemi je opazil, da živali bruhla iz boka curek krvi. Čutil je še, kako se je močno truplo zgrudilo na njegov plašč, potem pa se je onesvestil in nastala je okoli njega zopet temna noč.

Ko se je zopet zavedel Malter, je ležal v meliki, beli postelji in nad njim se je sklanjalo ljubeznivo ilce usmiljene sestre. »Kje je moj Junak?« — je pošepetal. Sestra je hitro pogledala zdravnika in rekla potihoma: »Izpregovoril je. Rešen je!«

Po štirinajstih dneh ga je strežnica povedla privrkat vun na solnčni vrt. Tam se je dvigala majhna gomila z majhno jelko. Sestra je obrnila obraz v stran in rekla potihoma: »Tamkaj leži vaš konj, Malter. General ga je dal pokopati tu. Tu vaju je združil in končal ... Sedite nekoliko bližje.«

V nedeljo, dne 20. t. m. ob 3 in pol popoldne v Narodnem domu šolska veselica na korist božičnice CMD.

PODLISTEK

Madame Bovary
Roman. — Special Gustave Flaubert.

»Zdi se,« je odvrnil zdravnik in je nato vprašal: »Ali ni nič novega pri vas?«
»Nič važnega. Samo moja soproga je bila ves popoldan zelo žalostna. Saj poznate ženske; razburjajo se radi vsake malenkosti, zlasti moja soproga. Pravzaprav tu ni pomoči, kajti njihova nervozna konstitucija težje premaguje slabe vplive nego naša.«

»Ubogi Leon,« je menil Karel, »kako se bo počutil v Parizu? Bogve, če se privadi novemu življenju?«

Madame Bovary je vzdihnila.
»Kako morete vprašati kaj takega?« je vzkliknil lekarnar, »tam bo imenito obdobje v elegantnih restavracijah. Maskirani ples! Sampanjec! Sploh še preveč za-«

liko na to klopco.« — In odšla je tihih korakov.

Nekaj časa je Malter topo gledal v tla. Potem pa se mu je glava težko povesila na prsi in solze so mu začele kapljati na gomilo, v kateri je počival njegov zvesti prijatelj, ki je zastavil svoj življenje.

Razne politične vesti.

Bombardiranje Trapezunta po ruskem brodogradu. O bombardiranju Trapezunta po ruski črnomorski vojni eskadri, ki se je vršilo dne 17. novembra, poročajo neki v Trapezuntu živeči avstrijski podanik v »Neue Freie Presse« sledeče: Z jutranjo zoro dne 17. novembra se je pojavila pred Trapezuntom ruska vojniška eskadra, obstoječa iz sedmih malih križark in 15—20 topničark. Ob 8 zjutraj se je pričelo obstreljevanje mesta. Pri bližanju vojnih ladij se je zbrala v pristanišču na raznih krajih velika množica, ki je mislila, da ima pred seboj turško vojno brodograd. Takoj, ko je počil prvi strel in je padla ruska granata v neposredno bližino izkrcavalnega mostu, kjer je dvignila strahovit val, se je množica prestrašeno razpršila na vse strani. Pravi čudež je bil, da je bilo pri tej okoliščini in splošni zmešnjavi število umrlih in ranjenih razmeroma majhno. Po uradnih poročilih kaže ni večje kakor 20. Med žrtvami se nahajajo žalobno tudi neki Avstrijci, imenom Raedeglia. Iskal je zaščite v hiši avstrijskega konzulata, a ga je ravno pred vrati zadela močan granatni drobec v ledja in je kmalu nato premrnil v imenovanem uradu. Po obstreljevanju ni bilo poškodovano niti eno javno poslopje, pač pa je mnogo trpelo nekaj privatnih hiš, med njimi celo hiša, v kateri se je nahajal ruski konzulat. V splošnem je napravljena škoda le neznatna, če se vpošteva, da je trajalo bombardiranje približno eno uro in da je bilo odanih nad 50 strelcov. Sploh je imela ruska eskadra le demonstrativen pomen in kot taka gotovo ni zgrešila svojega učinka, kajti veliko število prebivalstva je pobegnilo iz Trapezunta v notranjost dežele.

ŽIVNOSTENSKA BANKA
PODRUŽNICA V TRSTU, VIA NUOVA 20
POSLOVALNICA
C. KR. RAZREDNE LOTERIJE
PRIPOROČA NAKUP SREČKE III. LOTERIJE
 $\frac{1}{2}$ K 5, $\frac{1}{4}$ K 10, $\frac{1}{2}$ K 20, $\frac{1}{4}$ K 40
ŽREBANJE
21. IN 23. DECEMBRA 1914
PRI II. LOTERIJU STA PRIPADLA GLAVNA DOBITKA
K 700.000—
K 100.000—
NA SREČKI KUPILNI PRI
ŽIVNOSTENSKI BANKI

Narodnost ruskih vojnih ujetnikov v Tereziju. Iz Terezina pišejo »Pravu Lidu«: Ruski vojaki, nastanjeni v barakah za terezinskih okoli, tvorijo pravi narodnostni Babilon. Poleg Rusov so med njimi Baškiri, Kirgizi, Samojedi in drugi narodi, posebno iz Uralskega pogorja. Mnogo jih ne zna niti besedice ruski. Dalje je med njimi veliko Poljakov. Tudi Nemci ne manjka in nekateri med njimi tudi ne znajo ruski. Najzanimivejša pa je med ruski ujetniki skupina kakih 12 Čehov iz neke češke naselbine pri Kijevu. So to večinoma na Ruskem rojeni sinovi čeških izseljencev, ki so že zdavnaj dobili rusko državljanstvo. Ti Čehi govorijo popolnoma dobro ruski, pa tudi češki, toda z nekoliko tujim prizvokom. Zadnje dni so pri ujetnikih uvedli neko novost: vsak nosi na uniformi priložito številko barake, v kateri je nastanjen, kakor tudi številko, pod katero je zabeležen v seznamu ujetnikov. Na ta praktični način so odpravljena razna nesporazumjenja in noben ujetnik se ne more zamenjati z drugim in se tudi ne more »izgubiti« v mestu, kjer je nastanjenih 12.000 ujetnikov.

Kako naj se imenuje sedanja vojna. V Ameriki, ki je daleč onstran od vojne, ki hrumi po Evropi in drugih delih zemlje, imajo dovolj časa za razne razprave o vojni in tako je tudi neki list razpisal tekmo za svoje čitatelje in sicer o vprašanju, kako naj se najprimerneje imenuje sedanja vojna.

»Menim, da ni tako lahkomisljen,« je pripomnil gospod Bovy.

»Tudi meni se zdi,« je živahno odvrnil lekarnar, »toda moral bo mnogo poizkusiti; že raditega, da ne bodo njegovi kolegi brili norcev iz njega in da ga ne bodo smatrali za jezuita. Neverjetno, kako veselo živijo ti mladi ljudje v družbi plesal in igral! Sicer uživajo dijaki v Parizu velik ugled in če se le fino obnašajo, imajo pristop v najboljše kroge. Včasih se tudi zaljubi, katera dama iz predmestja Saint-Germain v dijaka, ki zamore napraviti potem izborna partijska.«

»Toda,« je menil Karel plašno, »bojim se nasprotno, da bo tam ...«

»Polpolnoma prav,« ga je takoj prekinil lekarnar, »to je temna točka te stvari. Človek ne more nikoli dobro shraniti svoje mošnje. Oreste na primer se izprežeha v javni park; tu pristopi k vam zelo eleganten gospod, ki je morda obložen z redovi in ki je podooben diplomatu. Prične se z njim pogovarjati; je zelo prijazen, ponudi vam smotko in vam celo pobeže«

bilo veliko in najraznovrstnejših. Izmed katerih naj navedemo sledeče: Evropska vojna, vojna leta 1914, vojna tropskega vojna, vojna cesarja Viljema, Slovansko-ruska vojna, Angliško-francosko-rusko-nemška vojna, vojna evropskih veselij, velika vojna, vojna, vojna, vojna. »Allgem. Handelsblatt« pripominja k temu: »Če bi mogli odločevati mi, bi se odločili za zadnje ime.« Berolinski »Vorwärts« pa zaključuje svoje poročilo o tej stvari z besedami: »Mnenje, ki mu gotovo pritrđi vsakdo.« In s tem mnenjem se gotovo strinjamo tudi mi.

Domuče vesti.

Prof. dr. Lamanski umrl. »Narodni Listy« javljajo, da je slovit in svoječasto mnogimimovani ruski slavist dr. Lamanski v Petrogradu umrl. Pokojnik je bil mnogo let profesor slovskih jezikov na vseručniški v Petrogradu. Dosegel je starost 81 let.

Otroški vrtec CMD na Vrdelci priredil danes ob 3 in pol popoldne otroško »Božičnico«, pri kateri sodelujejo domači otroci. »Božičnica« obeta biti nekaj lepega, zabavnega in razvedrilnega. Zato opozajamo ljubitelje naših malčkov, da s svojim prihodnim prispevkom k lepemu uspehu.

Kakor smo izvedeli, uprizaro pevsko družbo »Zarja« v Rojano jutri, v nedeljo, ob 6 zvečer v dvoran konsumnega društva pri cerkvi krasno spevoigro »Pepelka«. Na narodnem in človekoljubnem polju vedno navdušeno delujoča »Zarja« se ne strahuje truda ne stroškov, da pokaže občinstvu, kaj zamore pridnosti in vztrajnosti. Tudi z uprizoritvijo »Pepelke« si je zadala »Zarja« veliko nalogo in hoče občinstvu predložiti nekaj res krasnega, užitekopolnega. Pri tem pa vodi »Zarja« obenem plemenito človekoljubje. Svesta si sedanjih kritičnih časov, ko dvigajo uboge zapuščene žene in otroci v poklicanih k usmiljenim srcem tresočee roke, prosej najpotrebnejšega, hoče »Zarja« čisti dobiček pokloniti tem sirotam! Nadejati se je torej, da napolni »Pepelka« dvorano ne samo zaradi izrednega duševnega užitka, ampak tudi zaradi zvišenega človekoljubnega namena. Zato jutri vsi, ki jim je usoda ubogih pri srcu, v Rojano k »Pepelki!«

Zbirka vojne literature za c. kr. dvorno knjižnico. C. kr. dvorna knjižnica je zasnovala zbirko sedanje vojne se tikajoče literature. Zlasti bi rada zbrala kot zgodovinski material bodočnosti tiskovine, ki se ne nahajajo v knjigotritvu. To podjetje pa more popolnoma uspeti samo, ako najde imenovani cesarski zavod podporo in sodelovanje najširših krogov, na katere se s tem obračamo. Predvsem se to nanaša na: posebne časopise, izdaje, letake, lepake, slike, karikature, pesmi, razglednice, razglase, narode, zlasti iz obmejnih okrajev in armadnih poveljstev in oblasti v inozemskih listih in brosur politične ali vojaške vsebine, vojna poročila in orise v rokopisu, tudi od nasprotni strani. Za pošiljate takega materiala bo c. kr. dvorna knjižnica zelo hvaležna.

Banka »Slavija« in vojno posojilo. Banka »Slavija« v Pragi je podpisala vojne posojila 2 milijona 125.000 kron.

O ranjenih, odnosno bolnih vojakihi. V pomožno bolnišnico v zavodu »Avstro-amerikane« so bili sprejeti Josip Sanson od 97. pešpolka, Anton Vatovec od 7. pešpolka, Aldo Zupan od 97. pešpolka, Josip Slamič od 8. topničarskega polka, črnovojni Mihael Stojnik, Ivan Sponza od 5. domobranskega pešpolka, Vincenc Baus od 23. domobranskega pešpolka, Lovrenc Oblak od 17. pešpolka, Cezar Wernigg od 4. domobranskega pešpolka, Jakob Prodan od 7. pešpolka, Fran Barasits od 18. honvedskega pešpolka, Josip Favento od 97. pešpolka, Rihard Zamboni od 87. pešpolka in Rafael Tomažič od 97. pešpolka. — V mestno bolnišnico so bili sprejeti Josip Kunc od domobranstva, Nikolaj Stanojevič od 26. honvedskega pešpolka in domobranci Julij Bajec, Karel Majnardi in Cadino di Demetrio.

Ponujal je kavo na prodaj, ne da bi jo imel. 28letni brezposelni težak Karel Spieler, doma iz Postojne, je bil včeraj aretiran na podlagi ovadbe Lucije Candido, stanujoče v ulici del Capitelli št. 8, katero je ogoljufal za 10 kron. Pred par dnevi je bila Lucija Candido namreč v neki krcmi v ulici della Torretta in tam je prišel k njej Spieler ter je ponudil na prodaj kavo jako po ceni. Rekel je, da ima več kilogramov kave shranjene v nekem skladišču in da je jo da po K 2 kilogram. Lucija je res sklenila z njim kupčijo za več kilogramov in na njegovo prošnjo mu je dala 10 kron na račun, kakor je Spieler obljubil, obljubivši jej, da čez dobre pol ure prinese kavo. A prešlo je pol ure, prešla je cela ura in ves dan, klobuk, če vam pade na tla. Postanete zapupeljši in greste z njim v kavarno. Pova-bi vas k sebi na svoje letovšice, pri karcu vina spoznate potom njega še druge ljudi, toda vse to dela le raditega, da vam izprazni mošnjo in da vas spravi na slabe poti.

»Morda imate prav,« je odgovoril Karel, »toda jaz sem menil v prvi vrsti bolezn, na primer legarjevo mrzlico, katera prav pogosto napada ravno dijake z dežele.«

»Ema je strepetala.

»Da, bržkone radi izpremembe življenja in motenja v splošnem organizmu, ki sledi iz tega,« je učeno govoril lekarnar. »In potem pariška